

NADŁAZIĆ SIĘ (4) *vb pf*

Zawsze się.

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

inf nadłazić się (1). \diamond *fut 3 sg* nadłazi się (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Pf od „dłazić” ‘poniewierać, uciskać’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt [kogo, czego] (4) :
RejJóz O; RejWiz 69v; Też *lie* nas czałem s kąta ledá kto nádłazi *RejZwierz 128.*

Zwrot: »po woli się nadłazić« (1): *A což iedná ofobá v niego by muchá/ [...] Iuž lie iey więc ledá co powoli nádłazi/ Iuž więc kážda przygodá ná tákiego waży. RejWiz 95.*

Formacje współrdzenne cf DŁAZIĆ SIĘ.

KCh